

THEATER VAN DE LACH

In hun gezamenlijke tv-tijd bij Ziggo waren ze al een goed duo, maar op de theaterplanken zijn Tom Coronel en Rob Kamphues dat ook. FORMULE 1 Magazine kreeg een kijkje achter de schermen bij 'Het Grote Race Circus 2'. Hoe een twee-eenheid het publiek met een gegarandeerde lach laat vertrekken.

Gerard Bos
@GerardBos

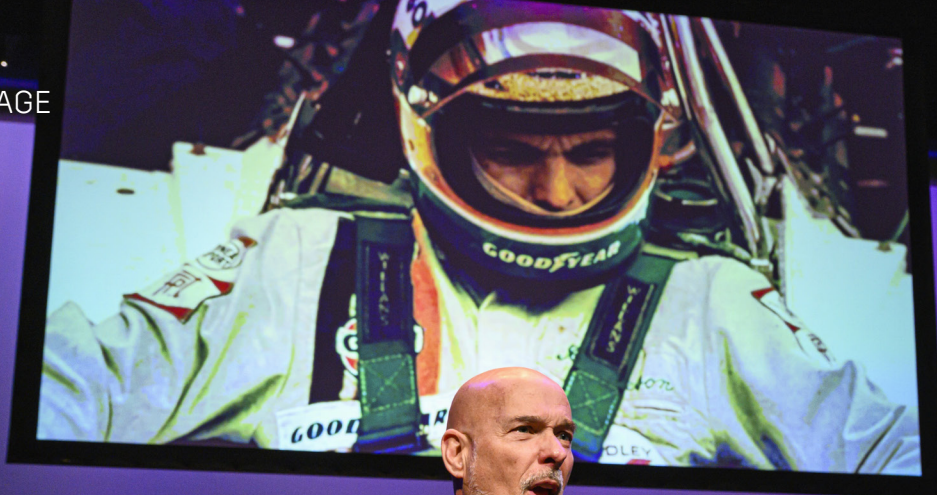

Foto: Annemieke van der Toigt

De glimlach is breder dan breed, de ogen wijd opengesperd. Ze kijkt schuin omhoog, haar papa knikt goedkeurend. Alsof de man wil zeggen: 'Ja meid, die is binnen.' En zo is het. Want de selfie met Tom

Coronel is gelukt, zo ziet de jonge fan op het scherm van het mobieltje dat ze krijgt aangereikt. Vader krijgt van de coureur nog een goedkeurende klap op de schouder, bij het verlaten van de foyer balt het meisje haar vuist. "Yesssssss", klinkt het euforisch.

Weer iemand blij gemaakt, zie je Coronel denken. "Kleine moeite, toch?", zegt hij even later grijnzend. "De mensen vinden het leuk op de foto te gaan, zijn geïnteresseerd, stellen vragen. Mooi toch? Het is voor Rob en mij ook leuk met ons publiek een fotootje te maken of lekker een biertje te drinken na de show. Waarom niet? Gezellig. Mensen gaan met een *big smile* naar huis. Daarom zijn we hier."

Wars van sterallures, dat zijn Coronel en Kamphues. Die laatste neemt iets verderop voor iedereen al net zo uitgebreid de tijd. Of dat nu is voor een foto of het signeren van zijn boek. "Of gewoon een praatje.

Leuke mensen, ze komen ook naar ons kijken. En wij willen ze graag een leuke avond bezorgen. Ook ná de show, zo hoort dat." Het meisje en haar vader zijn dan ook bepaald niet de enigen die tevreden huiswaarts keren.

DUITSLAND

Terug naar eerder die dag, een vrijdag in december. Terwijl de avond is gevallen, knippen lampjes aan de horizon. Daar, ver weg en toch dichtbij, ligt Duitsland. Zo dicht bij de grens zijn we namelijk. Plaats van handeling is Delfzijl, een stadje in het uiterste puntje van ons land, in het noordoosten van de provincie Groningen. Maar het duurt even voor je daar bent. Eenmaal de gelijknamige stad gepasseerd, stuurt Google Maps ons op de N360 langs plaatsen als Ten Boer en Ten Post en verschijnen namen als Winneweer, Garrelsw eer en Tjamsweer in beeld. Rijdend in deze oase van rust dwalen de gedachten af. Hier, in deze zo door alle gas- en aardbevingsellende getroffen provincie, gun je de mensen een mooie avond. Dat er ook eens wat te lachen valt. Want lachen is goed, lachen is gezond en

kan helpen donkere tijden te verlichten. En lachen, dat doet het publiek deze avond volop, zo blijkt uiteindelijk in theater De Molenberg. In de knusse schouwburg met alleraardigst personeel vermaakt een geëngageerd en vriendelijk publiek zich 100 minuten lang van begin tot eind. Hier wordt niet alleen een vat vol anekdotes opengetrokken, de show biedt nog zoveel extra. Hoe en wat? Daarover dadelijk meer. Eerst maar eens vragen hoe dit allemaal zover kwam.

COULISSEN

Het is een uur voor aanvang en er is nog geen kip te bekennen in de zaal. Logisch: de deuren gaan een kwartier van tevoren open. Het geeft Coronel en Kamphues nog de gelegenheid wat laatste dingen te oefenen. Terwijl die laatste op het toneel zijn openingswoord nog even doorneemt met het team – ere wie ere toekomt, ze doen het natuurlijk niet alleen – neust die eerste in de coulissen rond in de teksten die hij op een tafel heeft uitgesteld. Wie een hoop hectiek of stress vermoedt, komt bedrogen uit. Het is juist het andere uiterste: de sfeer is relaxed. Coronel en

Foto: Annemieke van der Togt

'Ik heb echt veel moeten leren, dit was totaal nieuw voor mij'

TOM CORONEL

Kamphues, de technici; iedereen is ontspannen. De voorbereidingen, ja die zijn nodig, maar het is slechts finetunen. “Hé man, hoi!”, roept Kamphues tijdens het oefenen bijvoorbeeld tussen neus en lippen door als hij ziet dat de verslaggever van dienst letterlijk ten toneel verschijnt. En Coronel? “Ik leid je even rond, Rob doet z’n ding wel. Kijk, hier, op dit grote ding kom ik op. Mooi, hè?” De coureur wijst op een enorme bal aan de zijkant van het toneel. De vragende blik opmerkend, legt hij enthousiast uit ‘dat het niet voor niets een circus heet’. Als dat maar goed gaat. Lachend: “Tuurlijk joh, leuk toch?”

Als beiden even later in de kleedkamer neerploffen op een stoel, blijkt hoe ontspannen ze toelevan naar de voorstelling. Er is alle tijd voor een praatje, een dolletje her en der. Ze genieten van hun theater-show, van samen de mensen vermaken. Dat ze niet meer samen op tv zijn – Coronel toog in 2022 naar Viaplay, Kamphues bleef bij Ziggo – doet niets af aan hun chemie. “Al zou het toch echt wel

weer leuk zijn om samen tv te maken”, mijmert Kamphues.

Op elkaar uitgekeken zijn ze allerminst, op elkaar ingespeeld des te meer. Dat merk je tijdens de show. Kamphues: “We gaan met elkaar om zoals we dat altijd doen: beetje plagen, beetje dissen. Dat maakt het authentiek op het podium, dat zien de mensen ook wel.”

LOVENDE WOORDEN

Hij is vol lof over de manier waarop Coronel zich presenteert in het theater. “Hij is betrokken, hè?”, als het lezen van de teksten in de coulissen nog even ter sprake komt. “Mooi vind ik dat. Tom is dan toch de topsporter die het perfect wil doen.”

Kamphues weet als geen ander waar hij het over heeft. Want hoewel velen hem vooral als tv-presentator kennen, heeft hij ook al zo’n veertig jaar ervaring op het toneel. “Tom niet, dat maakt het juist knap. En dat vind ik niet alleen, óók mijn theatervrienden. Tom heeft zoveel geleerd, echt respect.”

Coronel knikt dankbaar op zijn stoel in de kleedkamer, maar de complimenten zijn

ook zeer terecht. Voor de coureur was het theater iets wat buiten zijn comfortzone lag. “Het is ook niet gewoon een verhaaltje dat je houdt of een lezing ergens. Ik heb echt wel veel moeten leren. Het was totaal nieuw voor mij. Je moet ineens op allerlei dingen letten, een cue, tot op de centimeter op de juiste plek staan en daar blijven. Dat soort zaken.”

Kamphues, lachend: “Deed-ie eerst wel. Ging-ie lopen. Néé, dat moet dus niet. In die spot, stokstijf blijven staan. ‘Ja’, zei Tom dan, ‘zet er een groot licht op dan’. Maar dat kan natuurlijk niet met een schitterend decor achter je...” Hij stopt even en werpt een blik op Coronel: “Maar ik ben oprecht trots op hem, hoor. Hij heeft het snel opgepakt allemaal.”

Het betekent niet dat er nooit wat misgaat, maar dat hoort erbij. “We hebben beiden nog wel eens de neiging ergens in een verhaal een tussenzinnetje te doen, Tom nog meer dan ik. Maar als één van ons dat dan doet, klopt de scène qua lengte niet meer en moet de ander later een zinnetje weglaten. Daar moet je echt wel op letten. Dat lukt ons gelukkig wel; ook dat is samenspel.”

DAGJE WEG

Op z'n elfendertigst ‘even’ een show doen, daarvan is geen sprake. Het is serieuze business. Coronel: “Neem vandaag: je gaat vroeg weg, zo rond half drie vertrokken we bij mij thuis. Dan ben je onderweg, met de show bezig, we nemen daarna alle tijd voor de mensen die een kaartje hebben gekocht, het publiek. En om een uur of één zijn we straks weer thuis. Het is gewoon een werkdag wat dat betreft.” “En”, vult Kamphues aan, “je leeft er naartoe. 's Ochtends probeer ik voor een optreden

wel altijd even hard te lopen. Ook vandaag gedaan: een 5-kilometer, maar met een hartslag van 140.

Niet 160 hoor, dat kan niet. Dan weet ik namelijk dat ik daarna kapot ben. En je moet wel scherp zijn.”

De show uitgebreid repeteren, is niet meer nodig. “Die zit wel in ons hoofd. Alleen als we het een tijd niet gespeeld hebben, moeten we wel even een en ander

‘Voor een optreden probeer ik 's ochtends altijd even hard te lopen’

ROB KAMPHUES

repereren. Even afstemmen met elkaar ook.” Het is hoe dan ook van belang dat ze weten hoe en wanneer ze op elkaar reageren. “Dan gaat Tom bijvoorbeeld iets uitleggen tijdens de show en doe ik alsof ik achterlijk ben. Dat is natuurlijk de lol ervan.” Coronel: “Heerlijk is dat.” Kamphues, met een plaagstootje: “Hoe geïrriteerder ik dan op jou kan reageren, hoe lekkerder. Haha.”

Al keuvelend verstrijkt de tijd. Het is vijf minuten voor aanvang, zo meldt de technicus. Die is scherp, hij constateert dat de batterijen van de zenders nog gecontroleerd moeten worden. Ook dat gaat allemaal zonder stress of paniek. De zaal stroomt ondertussen vol met zich in de handen wrijvende bezoekers; de Formule 1-fans in Groningen zijn er klaar voor. Wat de mensen ervan gaan vinden, zal de avond leren.

Het duo beleefde al een eerder seizoen met deze show. “En de reacties zijn tot nu altijd wel positief, we zorgen ervoor dat we mooie verhalen vertellen en willen dat de mensen aan onze lippen hangen”, zegt Coronel. Kamphues vult aan: “Gelukkig lukt dat steeds tot nu toe, die zaal krijgen we wel mee.”

In de kleedkamer ontvouwt zich een dialoog:

Kamphues: “De enige keer dat het moeilijk was, kwam dat door problemen met het geluid.”

Coronel: “Dat vond je irritant, hè?”

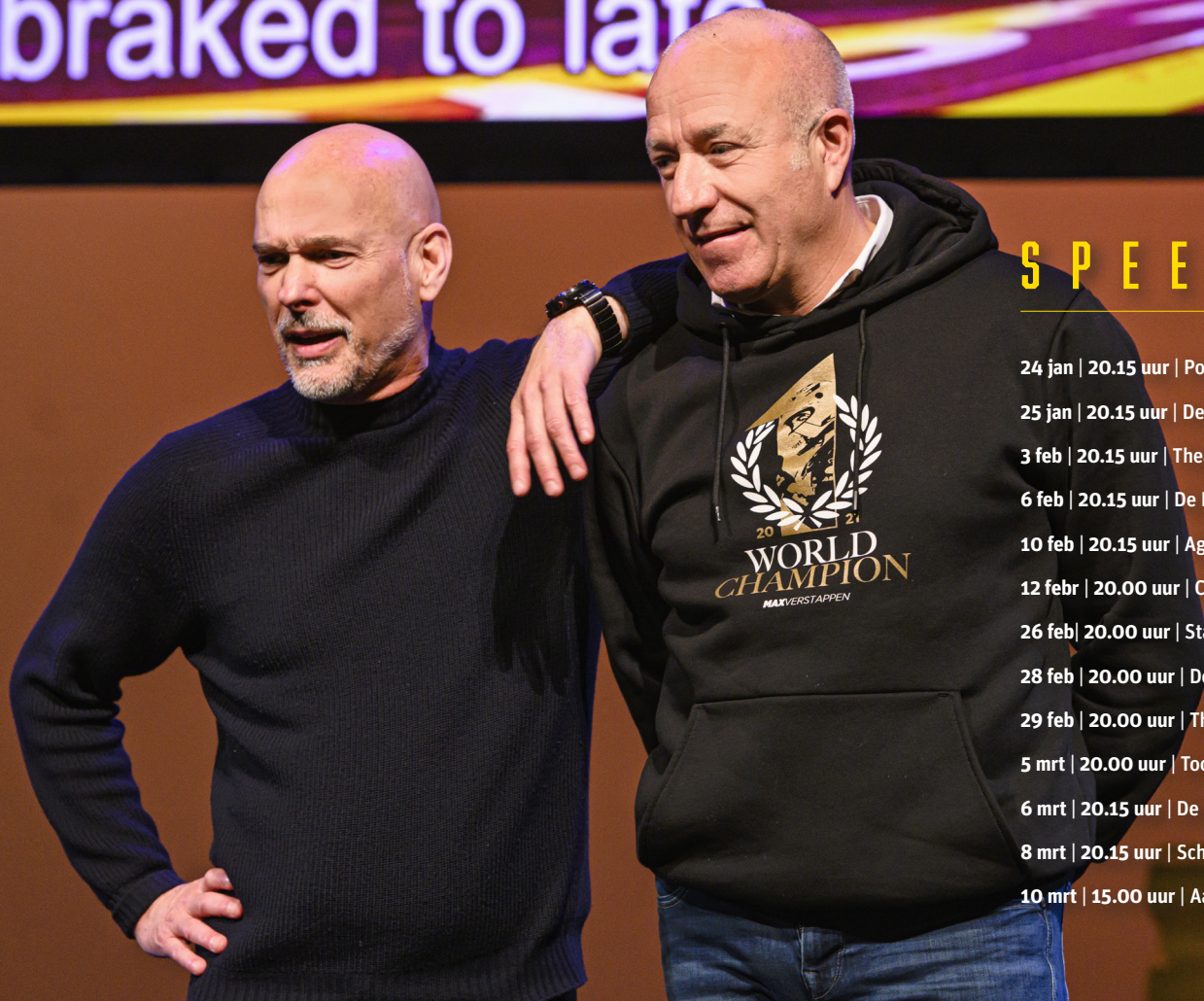
Kamphues: “Nou ja, kan gebeuren. Maar dat leidt af. Bij ons, maar ook bij het publiek. Dan is de focus weg.”

Coronel lacht hardop: “Joh, ik had het niet eens door.”

Ziedaar de ontspannen staat waarin de beide vrienden verkeren, zo vlak voor het opkomen.

TUC-KOEKJE

Kamphues neemt zelfs nog even een promofilmje op; het staat er in één take op. Hij pakt vervolgens een Tuc-koekje (‘eigenlijk moet ik dat niet doen, maar ach’) en weg is-ie, richting het podium. Grijnzend en wel. Om vervolgens met een dijk van een openingsverhaal een even indrukwekkende als vermakelijke

SPEELDATA

- 24 jan | 20.15 uur | Posthuis Theater Heerenveen
- 25 jan | 20.15 uur | De Voorvechter Hardenberg
- 3 feb | 20.15 uur | Theater Harderwijk
- 6 feb | 20.15 uur | De Kom Nieuwegein
- 10 feb | 20.15 uur | Agora Lelystad
- 12 febr | 20.00 uur | Circustheater Scheveningen
- 26 febj | 20.00 uur | Stadsschouwburg Utrecht
- 28 feb | 20.00 uur | De Oranjerie Roermond
- 29 feb | 20.00 uur | Theater Cuijk
- 5 mrt | 20.00 uur | Toon Hermans Theater Sittard
- 6 mrt | 20.15 uur | De Maaspoot Venlo
- 8 mrt | 20.15 uur | Schouwburg Tilburg
- 10 mrt | 15.00 uur | Aan de Schie, Schiedam

Foto: Annemieke van der Togt

opening van de show te verzorgen. Van de eerste tot de laatste minuut van de theatershow is iedereen zichtbaar geamuseerd door het optreden. Het gaat van modelautootjes beschilderen met een penseel met één haar tot facetimen met bekende oud-coureurs. Ook verzorgen Coronel en Kamphues een Formule 1-jaaroverzicht op muziek (begeleid door fraaie foto's van Peter van Egmond) en gaan ze op zoek naar de GOAT van de sport. Oftewel: de 'Greatest Of All Time'. Max Verstappen, zegt u? Geen gekke gedachte als beste coureur aller tijden. Maar of dat zo voor de hand liggend is, zal blijken als u de show bezoekt. In rap tempo vliegen de anekdotes en grappen je als bezoeker om de oren. Lachen is gegarandeerd en het mag gezegd: het duo is inderdaad enorm op elkaar ingespeeld op het podium. Het ontbreekt aan niets: de timing en de interactie, er is niks op aan te merken. Ook knap: het prachtige spel onderling. En nee, het is niet alleen maar vileine humor richting elkaar (of het publiek). De show kent ook enkele persoonlijke verhalen van Coronel en Kamphues waar je even stil

van wordt. Het gaat dus ook nog ergens over.

BITTERBALLEN

Als de bitterballen na afloop in aantocht zijn, rest tussen de selfies en de signeersessie door in de foyer de vraag hoe het eigenlijk zover kwam samen het theater in te gaan. "Het stamt uit de coronajaren", vertelt Coronel. "Mensen hadden destijds natuurlijk geen bal te doen. Wat moest je? Dan kom je uit bij verhalen vertellen aan elkaar. Praten over avonturen die je hebt beleefd, die dingen komen dan naar boven. Die vertel je aan elkaar, herinneringen, anekdotes. Mooie verhalen. En Rob zei toen steeds dat het echt iets voor in het theater zou zijn. Nou, je ziet het: uiteindelijk is het dus inderdaad zover gekomen." Gelukkig maar. Want wie na afloop een kleine steekproef onder de bezoekers houdt, hoort alom complimenten voor Coronel en Kamphues. "Top", oordeelt de een. "Een tien met een griffel", zegt een ander. En het meest gehoorde woord in de nababbel? "Aanrader." Bij dezen. Komt dat zien. **FI**

WIN KAARTEN

Wil jij graag naar één van de shows van Tom Coronel en Rob Kamphues? Dat kan! FORMULE 1 Magazine biedt jou de kans om kaarten te winnen!

We verloten 5 x 2 kaarten voor de voorstelling op maandag 12 februari in het Circustheater in Scheveningen en ook 5 x 2 kaarten voor de voorstelling van maandag 26 februari in de Stadsschouwburg in Utrecht.

Wat moet je doen?

Stuur voor maandag 5 februari 17.00 uur een mailtje naar prijsvraag@formule1.nl. Zet daarin je contactgegevens, plus je eventuele abonneenummer.

LET OP: geef ook je voorkeur aan voor de show in Scheveningen of die in Utrecht. Wie weet win jij een setje van twee kaarten!